ДОРОГИ ДО ГРАБАРКИ

Усі дороги на Підляшші ведуть до Грабарки. І навіть тепер, після спалення святині, сотні, тисячі людей навідуються сюди, аби на власні очі переконатися, як вона встає із попелу, як іде відбудова храму. Ще 1947 року на горі Грабарці коло Сім'ятич відкрився жіночий монастир. Створення його було конечною справою, адже після зміни кордону православна церква в Польщі не мала жодного жіночого монастиря. З часом вона стала найважливішим православним осередком на Підляшші, символом православ'я в Польщі. У дні свят з'їжджаються сюди десятки тисяч віруючих.

З Грабаркою також пов'язане духовне відродження православної церкви в Польщі, 80-х років, започатковане зустрічами молоді. 1982 року тут виникла молодіжна організація — Коло Теологів Православних (названа ще Братством православної молоді), що започаткувала рух до віднови релігійного життя у молодіжному середовищі. З 1981 року тут щороку відбуваються зустрічі православної молоді, в яких беруть участь по кілька тисяч осіб.

Церкви, церковки, собори стоять на цій землі, певно, від часу хрещення Русі. Православ'я, так само, як і мова чи фольклор, залишається однією з найпотужніших підвалин східнослов'янської української людності, що замешкала між Бугом і Нарвою, — пише у статті «Підляшшя, Православ'я, Україна» наш старий знайомий Гриць Купріянович, який цитує слова одного з корінних жителів цих місць Гжегожа Місіюка: «Якщо ви запитаєте когось із православних в Дрогочині, якої він національності, той може відповісти: православної. Ви подумаєте, що цій людині бракує свідомості. Мені ж здається, це їхня підсвідомість дає себе знати. Власне, підсвідомо вам просто хочуть сказати: ми діти цієї землі, яка віддячувала хлібом за старанну працю наших батьків. Ми також сини цієї церкви, яка мовою слов'ян повідала нам Добру Новину».

Фото Єжи ТРАЧУКА.

